

Evolution of Cooperation into Morality; Relationship Between Economics and Ethics

Ezgi Aydođan

Kırklareli Üniversitesi, Kırklareli
ezgiaydogan00@gmail.com

Ercan Eren

YTÜ, İstanbul
ercaeren@gmail.com

Abstract:

Man creates a society for his own well-being, and over time he is persuaded or persuaded to renounce his own well-being for the welfare of this society he has created. In the social order that has been built, morality is the key to this renunciation. In the history of thought, man has been accepted as a political entity and his daily activity has been examined within the framework of this political science and morality. The meaning of the life of the individual who is accepted as a political entity is to be happy. So how can a person be happy? as a good person, how to be a good person? A person is a good person if he is a moral person. The birth or emergence of morality in the history of thought is in a sense a non-progressive debate. Philosophers preferred to purify the facts they could not clearly point out from a myth they saw wrong and base them on the myth they deemed appropriate. Morality is based on theological (like Hutcheson), then nature (like Hume) and finally evolutionary biological (like Dawkins) myths. However, new developments in the world of thought have shown that situations and phenomena whose source cannot be explained can arise spontaneously. Morality can be defined as a system that emerged spontaneously without relying on any myth. In this context, we will examine how human cooperation turns into morality in our study. Next, we will examine the relationship that Plato, Aristotle, Adam Smith and Keynes established between morality and economics.

Keywords: Moral Economy, Cooperation, Keynes, Adam Smith

JEL Codes: B11, B12, B41

İş Birliğinin Ahlaka Evrilmesi; İktisat ve Ahlak İlişkisi

Özet:

İnsan kendi refahı için bir toplum yaratır ve zamanla yarattığı bu toplumun refahı için kendi refahından feragat etmeye ikna edilir ya da ikna edilmeye çalışılır. İnşa edilen sosyal düzende ise ahlak bu feragat edişin anahtarıdır. Düşün tarihinde insan politik bir varlık olarak kabul edilmiş ve onun günlük faaliyetini de bu politika ilmi ve ahlaki çerçevesinde incelenmiştir. Politik varlık olarak kabul edilen bireyin yaşamının anlamı ise mutlu olmaktır. Peki insan nasıl mutlu olur? iyi bir insan olarak, İyi bir insan nasıl olunur? Ahlaklı bir birey olduğu takdirde insan iyi bir insandır. Düşünce tarihinde ahlakın doğuşu ya da ortaya çıkışı bir bakıma gelişmeye kapalı bir tartışma konusudur. Filozoflar kaynağını net olarak işaret edemedikleri olguları yanlış gördükleri bir mitten arındırıp, kendi uygun gördükleri mite dayandırmayı tercih etmişlerdir. Ahlak bu doğrultuda önce teolojik (Hutcheson gibi) sonra doğa (Hume gibi) son olarak da evrimsel biyolojik (Dawkins gibi) mitlere dayandırılmıştır. Oysa düşün dünyasındaki yeni gelişmeler kaynağı açıklanamayan durumların ve olguların kendiliğinden ortaya çıkabileceğini göstermiştir. Ahlak da herhangi bir mite dayanmadan kendiliğinden ortaya çıkan bir sistem olarak tanımlanabilir. Bu bağlamda çalışmamızda insana özgü iş birliğinin ahlaka nasıl dönüştüğünü inceleyeceğiz. Devamında Platon, Aristoteles, Adam Smith ve Keynes'in ahlak ve iktisat arasında kurduğu ilişkiyi inceleyeceğiz.

Anahtar Kelimeler: Ahlak Ekonomisi, İş birliği, Keynes, Smith

JEL Kodları: B11,B12, B41